

Obdivuhodná Božia láska

Keď sv. apoštol Pavol píše svoj hymnus na lásku, hovorí o láske aj to, že je trpezlivá. Že všetko vie zniesť a pretrpieť (I Kor 13, 4; 7). Preto jediná ozajstná dokonalosť je dokonalosť lásky. Aj podľa evanjelia dokonalejší nie je ten, kto sa vzorne správa, ale ten, kto väčšmi miluje. „Oheň lásky očisťuje väčšmi ako oheň očistca.“ (sv. Terézia z Lisieux). Čím nedokonalejšia je osoba, ktorú niekto miluje, tým trpezlivejšia musí byť jeho láska. A koľko nedokonalostí, slabostí a hriechov má človek! Už pri potope sveta čítame tieto bolestné slová: „Keď Pán videl, že ľudská nerest na zemi je veľká a že všetko zmýšľanie ich srdca je ustavične naklonené na zlé, Pán oľutoval, že stvoril človeka na zemi“ (Gn 6, 5-6). Ale v Novom zákone u sv. Jána čítame tieto slová: „Veď Boh tak miloval svet, že dal svojho jednorodného Syna, aby nezahynul nik, kto v neho verí, ale aby mal večný život“ (Jn 3, 16). To mohla urobiť len Božia láska, ktorá dokázala tak odpúšťať a trpezlivo milovať. Takejto milosrdnej lásky sa nám dostalo v Ježišovi Kristovi. O ňom prorok Izaiáš napísal: „Nalomenú trsť nedolomí, hasnúci knôtik nedohasi.“ (Iz 42, 3). Nebeský Otec ho neposlal dorážať ranených, hoci zem bola pokrytá nielen duševne ranenými, ale aj duševne mŕtvymi. Poslal ho zachraňovať choré duše a kriesiť mŕtve duše. Preto sv. Matúš opakuje o Ježišovi tieto pravdivé slová (porov. Mt 12, 20). A veru nedolomil nalomené trstiny, hoci mu zasadili nejednu ranu, a dohárajúce knôtky nezahasil, hoci nepríjemne čmudili. Veď ako ľahko to mohol urobiť! Bola mu daná všetka moc na nebi i na zemi (porov. Mt 28, 18). Ale jeho srdce je trpezlivé, zhovievavé, nevýslovne milujúce. V podobenstve o neplodnom figovníku hovorí, ako vie čakať na obrátenie hriešnika (porov. Lk 13, 6-9). Pán čaká. Nevieme, koľko čakal na ženu-hriešnicu, ale iste dlho, až sa dočkal a mohol o nej povedať: Veľa sa jej odpúšťa! (porov. Lk 7, 36-50). Dlhé roky čakal aj na Šavla. Koľko kresťanov mal tento prihorlivý mladý farizej na svedomí? Až ho konečne oslovil: „Šavol, Šavol, prečo ma prenasleduješ?“ (Sk 9, 4). Potom sa sám dal dlhé roky mučiť od Kristových nepriateľov a nakoniec aj umučiť za Krista. Lotra na kríži čakal Ježiš celý život.

Trpezlivo, zhovievavo, hoci sám uznal, že je lotrom a že si zaslúži takú hroznú smrť na kríži (porov. Lk 23, 41). Nakoniec však počul milosrdné slová: „Dnes budeš so mnou v raji.“ (Lk 23, 43). A čo sv. Augustín? Sám sa priznáva, že od detstva bol nedobry: „Ďaleko od teba som zašiel a blúdil, Bože môj...“ - píše o sebe vo svojich Vyznaniach (II., 10). Ale Spasiteľ trpezlivo čakal na jeho obrátenie. Kristova milosrdná láska je veľká. Povedal to v nejednom podobenstve... Je ako dobrý pastier, ktorý opúšťa deväťdesiatdeväť v košari a hľadá jednu stratenú ovečku... Je ako milosrdný otec, ktorý dlho čaká na návrat svojho syna; beží mu v ústrety a berie ho do svojho náručia... Je ako milosrdný Samaritán, ktorý neobíde raneného, ale sa ho ujme a lieči ho... Je taký milosrdný, že zapojí všetko a všetkých, aby hriešnikom umožnil návrat. Pán Ježiš čaká na takéto návraty. Spomeňme si len ako k nemu farizeji priviedli hriešnu ženu, aby súhlasil s jej ukameňovaním. Vtedy im povedal: „Kto z vás je bez hriechu, nech prvý hodí do nej kameň.“ (Jn 8, 7). Neopovážili sa. Žena ostala sama s Pánom. S jediným, ktorý by bol mohol hodiť do nej kameň, pretože bol bez hriechu. A s jediným, ktorý jej mohol odpustiť, pretože bol Boh. Preto jej povedal: „Ani ja ťa neodsudzujem. Chod' a už nehreš!“ (Jn 8, 11). Ježiš odpúšťa tejto žene, odpúšťa Márii Magdaléne a robí to z nekonečnej lásky. Hriešnika mýtnika povoláva za apoštola, k hlavnému mýtnikovi Zachejovi sa sám dáva pozvať za hosťa a to všetko z milosrdnej lásky. V poslednej chvíli napomína Judáša, aby sa spamätal. Po trojnásobnom zapretí s ľútosťou pozrie na Petra. Nevýslovná láska! Preto bude o Kristovi vždy platiť to, čo napísal Michel Quoist: „Najviac miloval Kristus. Nie preto, že by bol preukázal najväčšiu citovú náklonnosť k ľuďom, ale preto, že on dal najviac, a najvedomejšie, a najdobrovoľnejšie, a bez najmenej protihodnoty.“ Sv. Augustín (354-430), biskup, obdivuje túto veľkú Božiu lásku, keď píše: „Bože, ako len môže jestvovať rozumný tvor, ktorý by ťa nemiloval! Ako by som nemal o tebe hovoriť, Bože, keď aj tí, čo o tebe rozprávajú, tak málo toho povedia!“ Obdivuhodná Božia láska! Byť si toho vedomí, je naše šťastie.

svätý Benedikt - patrón Európy

**R: Pane,
navštív našu zem
a požehnaj jej
rastliny.**

- 1 Navštevuješ zem
a dávaš jej vlahu, *
zveľaďuješ jej bohatstvo.
- 2 Božia rieka je plná vody; *
ľuďom pripravuješ zrno.
R.
- 3 Takto sa staráš o zem: †
zvlažuješ jej brázdy
a vyrovnávaš hrudy, *
4 skrypruješ ju dažďami
a požehnávaš jej rastliny.
R.
- 5 Rok korunuješ
svojou dobrotou, *
kade prejdeš,
všade je hojnosť.
- 6 Pašienky púšte vlahu zarosí *
a pahorky sa opášu plesaním.
R.
- 7 Čriedami oviec
sa lúky pokryjú †
a zrnom budú oplývať doliny;
- 8 ozývať sa budú
jasotom a spevom.
R.

Žehná Vás Váš duchovný otec
Alfonz Vladimír Sabo, farár

(Ž 65, 10a-d. 10e-11. 12-13. 14)

Srdce vyňaté z pôdneho fondu

Ježiš v trinástej kapitole Matúšovho evanjelia začína hovoriť v podobenstvách. Štyri prednesie zástupom a štyri svojim učeníkom, ktorým poskytne aj osobitné vysvetlenie. Sú to zdanlivo jednoduché príbehy – prirovnania a metafory –, no s hlbokým zmyslom. Hovoria o tom, čo je známe, aby priblížili to, čo je neznáme, alebo lepšie povedané, čo bolo známe iba Bohu. Umožňujú nám nazrieť Božím pohľadom na drámu, ktorou je zápas Boha o človeka.

Po trpkých skúsenosti odmietnutia a nepochopenia (11. a 12. kapitola) Ježiš hovorí najprv o rozsievачovi a zrne, ktoré padá do rôzneho typu pôdy. Ten rozsievач nie je hlúpy. Normálnou skúsenosťou je, že dochádza aj k stratám, no napriek tomu je rozsievanie vždy znakom viery a nádeje. A ak je zrnom slovo o kráľovstve, rozsievачom je Boh. V tom prípade je jeho poľom celý svet, bez ohľadu na terén. Rozsievá všade, lebo okrem neúspechu má aj skúsenosť mnohonásobnej úrody.

Tri druhy nevhodného typu pôdy na prijatie zrna sú vďaka Ježišovmu vysvetleniu veľmi zrozumiteľné aj dnes. Skôr robí problémy citovanie Izaiáša, „... aby srdcom nechápali a neobrátili sa – aby som ich nemohol uzdraviť“. Pán nepredurčil jedných na pochopenie a druhých na nepochopenie. Napokon pozornejšie čítanie tohto Izaiášovho prorocstva odhalí, že to ľudia si zavreli oči, „aby očami nevideli a ušami nepočuli“. Teda nie preto hovorí Ježiš v podobenstvách, aby neporozumeli. To oni si zavreli oči, uši a najmä srdce, aby dobrovoľne neporozumeli. A podobenstvá používa Ježiš vlastne na to, aby dostali ďalšiu šancu porozumieť

Hovorí obrazne, aby tí, ktorí neprijali jeho priamu reč, začali si aspoň klásť otázky, keď sa im zdá, že zrazu hovorí nejasne, akoby v hádankách. Ježiš im podáva svoje slovo akoby zabalené, aby sa k nemu museli prepracovať – keď už nie z ochoty, tak aspoň zo zvedavosti. Asi tak ako provokuje našu zvedavosť zabalený darček, ktorý nevieme hneď rozbaľiť

V tých rôznych druhoch pôdy však nemáme vidieť len rôzne typy ľudí. Tých druhých vieme veľmi rýchlo kategorizovať, zatriediť. Predovšetkým v nich treba vidieť rôzne spôsoby nášho vlastného prijímania Božieho slova. Neraz počujeme, ale ani sa nesnažíme zrno Božieho slova prijať, porozumieť mu a nechať ho klíčiť. Inokedy postavíme náš vzťah k Bohu na našej nálade – a tak tu máme okamihy veľkého nadšenia i odhodlania – do chvíle, kým neprídu prvé ťažkosti. A poznáme aj momenty, keď starosti i rôzne vidiny rýchleho šťastia dravo zbudujú a zaberú priestor určený živému a životodarnému slovu.

A okamihy prinášania úrody? Tie si treba vyprosiť. Prijatie a pochopenie Božieho slova nie je samozrejmosť. To je dar. A Pán rád dáva tomu, kto prosí. On vie aj cestu zorať, i kamenné srdce vymeniť, aj trnie vyklíčovať. Jemu nič nie je nemožné.

Ján Viglaš

Prečo vôbec čítať Písmo?

Pretože viera je z počúvania Božieho slova (porov. Rim 10, 17), ono vieru prebúdzá a oživuje. Už Mojžiš vraví Izraelitom: „Lebo sa vám (slová) neukladajú nadarmo, ale aby ste skrze ne žili“ (Dt 32, 47). Mŕtvol a neprebudených ľudí je v Cirkvi až príliš. Ak chceme mať v sebe Boží život, je potrebné, aby sme sa živili Božím slovom.

Nedávno mi jeden známy kňaz rozprával, že chcel zaviesť v spoločnosti laikov modlitbu nad Božím slovom. Večer mu ale jeden z nich prišiel dohovoriť: „Pán farár, to nám tu, prosím, nezavádzajte, my nie sme jehovisti!“

S prístupom k Božiemu slovu zrejme zápolili aj v prvokresťanských časoch. Ján Zlatoústý kdesi dohovára svojim ovečkám: „Niektorí z vás si hovoria: Ja predsa nie som mních!... Ale práve v tom sa mýlite, keď si myslíte, že Písmo sväté sa týka len mníchov, zatiaľ čo ono je ešte potrebnejšie pre vás, pre veriacich žijúcich uprostred sveta. Existuje však ešte niečo závažnejšie a horšie ako nečítať Písmo: domnievať sa, že jeho čítanie je vlastne zbytočné a neužitočné.“

Vojtěch Kodet OCarm., ThD „Učenictvo“

Sväté omše v 15. týždni cezročného obdobia - (A)

11.VII. pondelok *« Missa Tridentina »*

18.00 Za Ľ Jána, Štefana a Annu

12.VII. utorok

18.00 Za Ľ Štefana a Amáliu Flórových

13.VII. streda

18.00 Za Ľ Jána a Annu Širokých

14.VII. štvrtok

18.00 Za Ľ Jozefa Radakoviča a rodičov

15.VII. piatok

18.00 Na poďakovanie Panne Márii za dožitých 70 rokov života

16.VII. sobota

8.00 Za farníkov

Upratovanie kostola č.d. 203 - 228

17.VII. 16.nedeľa cezročného obdobia - (A)

8.00 Za rodinu

Lektori: Hrdlovičová, Šuplatová

10.00 Za Ľ Antona a Máriu Hrdlovičových

Lektori: Polakovič, Polakovičová

Liturgický kalendár

11.VII. pondelok	sv. Benedikt, opát, Patrón Európy - sviatok
12.VII. utorok	sv. Ján Gualbert, opát
13.VII. streda	sv. Henrich
14.VII. štvrtok	sv. Kamil de Lellis, kňaz
15.VII. piatok	sv. Bonaventúra, biskup a učiteľ Cirkvi
16.VII. sobota	Panna Mária Karmelská

Slovo na dnes

Monika vletela kdesi do havárie. Už päť dní zápasia lekári a kresťania sa modlia o jej život. Modlím sa za ňu ako za vlastnú dcérku. Nech moje srdce bije za ňu, nech som slabý, aby ona bola silnejšia a anjeli nech v bohatej prírode a medzi dobrými ľuďmi zozbierajú energie potrebné na jej udržanie. Je z piatich detí a Boh ich má rád. Nech žije a aj v budúcnosti nech oslavuje Boha ako doteraz.

Vlado, deviatak, vstane v škole na hodine, keď súdružka rozprávala, že náboženstvo je len pre hlúpych a starých. Vyhlásil pred celou triedou:

- To nie je pravda. Môj otecko bol na sympóziu v Amerike a tam skoro všetci vedeckí pracovníci išli do kostola.

Učiteľka v materskej škôlke sa pýta detí, čo je to čierna duša. Chlapec odpovedá: - Vy neviete, čo je čierna duša? No dušu nevidno, ale kto sa bije alebo kradne, dostane čiernu dušu a je s ním koniec. Toho už nemá nikto rád.

Pekní mladí ľudia. Študujú a iste sa aj bližšie poznajú. Vraj či môžu chodiť do Bratskej cirkvi. Čo si majú ponechať, čo opustiť. Doma vedení a vychovávaní po katolícky. Náš kostol je len povinnosť, tam je veľa mladých, majú priestor spievať, diskutovať, modliť sa, cítia sa tam doma. Rastieme ako kvety. Každý svojho druhu a nebolo by správne fialku meniť na astru, tulipán na ružu. S každým má Boh svoje plány. Aj s každým cirkevným zborom. Nebolo by čestné, aby sme lanárilí ovecky. Ja mám v dedine polovicu katolíkov, ktorých by som mal získať. Aj oni tak robia. Pokrstia a prijmú len toho, kto bol celkom mŕtvy. Ak si katolíkom, musíš ostať katolíkom.

Je mi tak ľúto toho miništranta - dôchodcu, miništroval, než ešte išiel na vojnu. Potom chodil pravidelne do kostola. Zoznámil sa s pekným a vzácnym dievčaťom, ale popri tom mal nejakú známosť so staršou, rozvedenou ženou, tá od neho čaká ďalšie dieťa, nevedel sa rozhodnúť, nakoniec sa samozrejme rozhodol pre ňu. Hanbí sa ukázať ľuďom na oči, rodina plače a on zostarol o desať rokov. „Navaril som si!“ Nezlyháva tu náš kresťanský model? Ten naivný miništrantský? Nedávame mu zlý príklad, ako keby bolo ideálom a normou života byť ďaleko od ženy a potom, keď dajakú objaví, nepozná mieru, úctu a zodpovednosť? Prečo sa okolo nás grupujú len deti, čudáci i starci? Neservírujeme my vlastne kresťanstvo pristríhnuté na našu pseudomníšsku mieru? Nenaucili sme sa posvätiť a pretaviť na oslavu Boha úseky života.

Tak rád by som ťa obdaroval, dcérenka, a ty hrdá ako princezná mi z výšky svojej pýchy ukazuješ svoj poklad a nepotrebuješ nič, iba kus papiera ako potvrdenie. A ja vidím, aká falošná je tvoja istota a tvoj poklad je v starej mene, ktorá už dnes neplatí. Až budeš platiť za tento omyl, keď narazíš na dlážku pod stromčekom, mňa do toho nepleť. Chýba ti aj slušnosť. Mňa svojím úsmevom neopiješ. Ak ti niekde urobia slávnosť, lebo si zaplatíš ako u vás v obchode, aj to sa ti účtuje ako falošný sľub. A ja nemám sily zastaviť túto lavínu. Ako ten Kristus Pán plakal nad Jeruzalemom. Keby si poznala veľkosť tohto daru, mohol by som ťa navždy obohatiť. Ale ty si zblkla ako draslík na vode a moje reči ti nič nehovoria.

Že budeš plakať ako krajinský dážd, ničiac seba aj jeho, na to nemusíš byť prorokom.

Vrchná sestra išla po chodbe v nemocnici a celý personál čosi hľadal.

- Nevideli ste, neviete?...

- „Hľadajte a nájdete, klopte a otvoria vám“.

- Vy ste jehovistka?

- Nie som.

- Tak ste luteránka.

- Nie som.

- Tak mi nehovorte, že ste katolíčka, - hovorí jeden lekár.

- A viete, že som...?

Denne čítam sväté Písmo. U katolíkov sme Písmo tak skompromitovali a zanedbali, že inteligenti už neveria, že ho čítame.

Anton Srholec „Ako čerstvý chlieb“ výber

XX. Ježiš učí apoštolov vnútorný zákon lásky.

Prosba: Prosím Ježiša, aby ma vychovával k vnútornému zákonu lásky.

Ježiš zvolal svojich dvanástich učeníkov a dal im moc nad nečistými duchmi. Vyslal ich a prikázal Chodte a hlásajte... Zadarmo ste dostali, zadarmo aj dávajte... Neberte si do opaskov ani zlato, ani striebro, ani peniaze; ani kapsu na cestu si neberte, ani dvojce šiat, ani obuv, ani palicu...“ (Mt 10,1-15)

Všimnime si, ako Ježiš posielal svojich apoštolov, ako ich vychováva k vnútorným hodnotám života k vnútornému zákonu lásky. Žiada od nich, aby si so sebou nič nebrali, iba ducha tej lásky, ktorá zadarmo slúži druhým. Vychováva ich v dôvere v pravdu jeho slova, ktoré budú ohlasovať. Nemajú si zakladať na niečom vonkajšom - na svojej šikovnosti či na peniazoch. Nie vonkajšok je rozhodujúci a dôležitý, ale vnútro s pravdou, ktorej majú slúžiť.

Svet, v ktorom žijeme, vychováva ľudí k inému. Učí nás skôr na všetko hľadieť s myšlienkou: Čo z toho budem mať? Učí nás konať sebecky a konzumne. A tak ľudia sveta nevedia žiť z veľkých hodnôt, ako je láska, pokora, skromnosť, čestnosť, pravdivosť, ale hýbu nimi peniaze a hmotné záujmy. Šťastie zo sebeckva je však narkotickým šťastím. Od človeka, ktorý mu prepadne, žiada čoraz viac a viac, a takéto šťastie trvá čoraz kratšie.

Ježiš nás učí inému zákonu života a šťastia. Šťastie lásky má opačný zákon. Čím viac lásky človek rozdá, tým viac jej vlastní.

3. V živote kňaza, bohoslovca a kresťana musí mať rozhodujúcu úlohu vnútorný zákon lásky. Ak sa na svoju budúcnosť pozerám tak, že k úspešnosti svojho povolania kňaza potrebujem veľa vonkajších vecí, ak mnou hýbu iba peniaze a vonkajšie záujmy, ak si myslím, že v Kristovom kňazstve obstojím s prázdnotou svojho ducha a srdca, ak som si už vysníval, čo všetko budem mať na fare ako kňaz, ale ak nepochopím, že dôležitejšie je byť, ako mať, tak sa neradím ku Kristovým apoštolom, lebo „nemôžete slúžiť aj Bohu, aj mamone“ (Lk 16,13).

Chudobným môžem byť na peniaze, ale nie na lásku. Chudobným môžem byť na toľko a toľko vonkajších vecí, ale nikdy nie na Kristovu pravdu vo svojom srdci. Môžem trpieť hmotným nedostatkom, ale nikdy nie nedostatkom Kristovho ducha.

Záver: *Dobre si v sebe skontrolujem, čo ma priťahuje ku kňazskému životu — vonkajší spôsob života kňaza, alebo vnútorná pravda a láska Kristovho posolstva.*

Jozef Šuppa SJ „Pán ma povolal“

MILUJÚCI OTEC Trinásťročný John Philip chcel utiecť z domu. V cirkusovej kapele si našiel prácu, za ktorú dostával 12 dolárov týždenne. Bol rozhodnutý, že keď bude cirkus odchádzať, pôjde s nimi. Tešil sa, že bude žiť samostatný život podľa vlastných predstáv.

„Nepovedz to rodičom,“ radil mu kapelník. „Nepoviem,“ sľuboval John Philip. No toto tajomstvo bolo príliš krásne na to, aby sa o ňom nikomu nezmenil. Musel to niekomu povedať. A tak sa zdôveril svojmu priateľovi Edovi Accardiovi.

„Ale nepovedz to rodičom,“ prosil ho John Philip. „Nepoviem,“ sľuboval Ed. Ale pomyslenie na to, aké dobrodružstvo čaká Johna Philipa, mu stále vrtalo v hlave. Ed nechcel utiecť z domu, ale myslel si, že by mohol presvedčiť svoju mamu, aby sa v cirkuse spýtala, či by aj preňho nemali nejakú prácu. Pani Accardiová tušila, o čom sa chlapci rozprávali, a povedala to Johnovej mame.

Na druhé ráno vstal Johnov otec veľmi skoro a zašiel na námorné veliteľstvo za svojim dobrým priateľom. Vysvetlil mu, aký má problém. Potom sa vrátil domov a zobudil Johna. „Obleč si tie najkrajšie šaty, aké máš, a poď so mnou,“ povedal mu.

Keď vošli do budovy veliteľstva, kapelník chlapca privítal slovami: „Vitaj v námornej kapele, John Philip!“ A tak namiesto muzikovania v cirkusovej kapele sa mladý muzikant stal členom námorného orchestra, v ktorom hral aj jeho otec.

John Philip Sousa, ktorý sa narodil v roku 1854, sa neskôr stal slávnym dirigentom námornej kapely Spojených štátov a zložil nejednu pochod. John mal otca, ktorý ho miloval a rozumel túžbe dospievajúcich chlapcov stať sa nezávislými. Nechcel však, aby jeho syn urobil nejakú hlúposť a potom to ľutoval. Pomohol mu, aby neurobil unáhlené rozhodnutie.

Ty i ja máme nebeského Otca, ktorý nás má rád. Často naše životné plány nevyjdú len preto, aby nám mohol dať čosi lepšie. Pozná naše túžby. Vie, že chceme v živote robiť niečo užitočné a zmysluplné. Rád ťa povedie, ak mu to dovoľíš. Vie, čo urobiť, aby si bol v živote šťastný.

Nekľásť Bohu odpor - myslím si, že v tom je zmysel života.

— Paul Ernst

Lectio divina
Prinášať úrodu

Mt 13,1-9*
1^v ten deň vyšiel Ježiš z domu a posadil sa pri mori. 2° Okolo neho sa zhromaždili také veľké zástupy, že musel nastúpiť na loď a sadnúť si, kým celý zástup stál na brehu. 3^h Hovoril

im veľa v podobenstvách: Hľa, rozsievateľ vyšiel siať. 4^k Keď sial, niektoré zrná padli na kraj cesty. Prileteli vtáky a pozobali ich. 5^d Druhé padli na skalnatú pôdu, kde nemali dostatok zeme. Tie vzišli rýchlo, lebo neboli hlboko v zemi, 6ⁿ no potom, keď vyšlo slnko, obilie zahorelo, a pretože nemalo koreň, vyschlo. 7ⁱ Iné zrná padli do trnia, ale trnie vyrástlo a udusilo ich. 8ⁿ Niektoré zrná padli do dobrej pôdy a priniesli úrodu: jedny stonásobnú, druhé šesťdesiatnásobnú i ďalšie tridsaťnásobnú. 9^k Kto má uši, nech počúva!

Toto je skrátená forma dnešného čítania. Celý text je Mt 13, 1-23.

Ďalšie čítania: Iz 55,10-11; Ž 65,10-14; Rim 8,18-23

ČÍTANIE:

Ježiš často používal podobenstvá alebo krátke príbehy, keď chcel učiť o Bohu veľmi hlboké pravdy. Tieto podobenstvá mali základ v obyčajných ľudských skúsenostiach a predmetoch, ktoré boli ľuďom dobre známe. Väčšinou mali jednoduchý dej a jedno posolstvo.

V našom texte Ježiš vykresľuje živý obraz rozsievateľa a semien. Každá situácia, ktorú v ňom opisuje, má určitý zmysel. Toto podobenstvo je o tom, ako rôzni ľudia prijímajú Božie slovo, a o žatve, ktorá potom nasleduje.

Ježiš prirovnáva ľudí k štyrom rozličným druhom zeme. Tri zo štyroch skupín Ježiš označuje ako tých, ktorí nedovoľujú Božiemu slovu, aby prinášalo úrodu, ktorú Boh chce. Dôvody sú rôzne, ale konečný výsledok je ten istý. Hoci prijímajú posolstvo, nedovolia mu, aby sa v nich zakorenilo.

Len jedna skupina ľudí, „dobrá zem“, je úrodná. Ľudia prinášajú rôzne množstvo tejto úrody, ale všetci ju prinášajú. Zodpovednosťou rozsievateľa je sadiť semeno. Rozsievateľ nevie, aká bude napokon žatva, len Boh to vie.

MEDITÁCIA:

Aká je vaša odpoveď na toto Božie slovo? Ktorý z týchto štyroch typov pôdy vás najlepšie vystihuje? Aký máte z toho pocit?

„Zrno, čo padlo do dobrej pôdy, to sú tí, ktorí počúvajú slovo s dobrým a šľachetným srdcom. Zachovávajú ho a vytrvalo prinášajú ovocie.“ (Lk 8,15)

Pomáha nám Lukášov opis „dobrej zeme“ lepšie pochopiť tento úryvok? Čo sa môžeme naučiť z tohto verša?

Uvažujte, ako by ste mohli prinášať vo svojom živote viac ovocia.

MODLITBA:

Rozjímajte nad týmto Písmom a pokorne naň odpovedajte Bohu v modlitbe. Proste Boha, aby vám dal odvahu a ukázal vám príležitosti, ako sa deliť o vieru.

KONTEMPLÁCIA:

Služba vášho kňaza alebo pastora k vám prichádza za cenu jeho veľkých obetí. Ako vás jeho služba ovplyvnila? Nestalo sa vám, že ste ignorovali alebo odmietali niečo, čo následkom toho zmenšuje úrodu, ktorú by ste mohli prinášať? Ako by ste mohli v nasledujúcich týždňoch alebo mesiacoch zmeniť svoj postoj k jeho službe?

www.fara.sk/vistuk

www.vistuckespektrum.sk

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice
vo Vištuku